

Hyvät ystävät

Olemme tänään viettäneet isänmaamme suurta juhlaa, Suomen itsenäisyyden 90-vuotispäivää. Aloitimme jumalanpalveluksella täällä kotikirkossa ja laskimme havuseppeleet sinivalkoisin värein sankarihaudalle ja Karjalaan jääneille.

Halusimme kuitenkin vielä illan hämärtyessä hetkeksi hiljentyä nuorten sytyttämien kynttilöitten hämyssä kunnioittamaan niiden aseveljiemme muistoa, joitten osaksi tuli kaatua taisteluissa isänmaan vapauden ja itsenäisyyden säilyttämiseksi.

Von Döbeln sanoi hyvästellessään soturinsa Suomen sodan päättyessä kuuluisassa puheessaan: "Soturiliitto, joka on solmittu taisteluissa, vaaroissa, veressä ja kuolemassa, ei milloinkaan hajoa". *Suomelta on lyhyesti: Kaveria ei jätetä*

Jokainen kaatunut aiheutti suunnattoman järkytyksen ja murheen omaistensa ja läheistensä keskuudessa, varsinkin jos hän oli perheen huoltaja. He olivat silloin nuoria miehiä, joilla olisi ollut elämä edessään.

Näitä kukitettuja kumpuja on koko Suomessa, luovutettu alue mukaan lukien, yli tuhatkertaisesti se määrä, mikä on tässä edessämme. Lisäksi 10000 invalidia elää vielä keskuudessamme. Kovat olivat itsenäisyyden lunnaat, mutta nykypäivänä tiedämme myös mikä olisi ollut taistelun vaihtoehto.

Me sotaveteraanit toivomme, ettei polku tänne sankarihaudoille koskaan kasvaisi umpeen, ei meidän jälkeemmekään. Erään seppelpartion viesti: "Me siunaamme teitä ja kiitämme Jumalaa teistä ja isänmaasta, jonka meille lunastitte. Teidän leposijanne on meidän vapautemme sinetti